

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. P. (1)

przeciwko małoletnim A. P., S. P. i K. P. (2) reprezentowanym przez matkę I. P.

o obniżenie alimentów

1. powództwo oddała,

2. obciąża powoda K. P. (1) kosztami wydanej w sprawie opinii biegłego i nakazuje pobrać od K. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 310,80 (trzysta dziesięć 80/100) złotych tytułem pokrycia tych kosztów, a w pozostałym zakresie pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 13.10.2014 r. K. P. (1)wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Warszawa Praga w dniu 28 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. akt II C 923/07 od niego na rzecz jego dzieci : A. P.z kwoty 700 zł i S. P.i z kwoty 600 zł do kwoty 200 zł miesięcznie na każdego z pozwanych od dnia 1 lutego 2014 r. oraz o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 11 sierpnia 2011 r. sygn. akt. VI RC 192/11 na rzecz K. P. (2)z kwoty 300 zł do kwoty 150 zł od dnia 1 lutego 2014 r.

W uzasadnieniu podniósł, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Mimo czynnego poszukiwania pracy nie udało mu się podjąć żadnego zatrudnienia. Uważa, iż znalezienie pracy utrudnia mu wiek 50 lat oraz choroba - depresja. W 2013 roku założył działalność gospodarczą, ale nie przyniosła ona zysków.

I. P., przedstawicielka ustawowa małoletnich w odpowiedzi na pozew podała, iż jej były mąż nadużywał alkoholu, co było powodem zwolnienia go z pracy i upadku działalności gospodarczej prowadzonej w ramach franchisingu-salonu fryzjerskiego. Przedstawiła swoją sytuację finansową jako życie na skraju ubóstwa oraz podniosła, iż nie jest w stanie sama zapewnić dzieciom bytu. Otrzymuje pomoc od rodziny i znajomych. Na rozprawie z dnia 17 marca 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. (1)i I. P.zawarli związek małżeński w dniu (...)r. w Urzędzie m.st. W.nr aktu (...). Małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa- Praga z dnia 28.11.2007 r., sygn. II C 923/07 bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi zostało powierzone obojgu rodzicom, miejsce zamieszkania małoletnich ustalono w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego A. P.i S. P.Sąd obciążył oboje rodziców, z tym że udział ojca K. P. (1)w kosztach utrzymania

A. P. ustalił na kwotę 700 zł miesięcznie, w kosztach utrzymania S. P. ustalił na kwotę 600 zł miesięcznie, łącznie 1300 zł miesięcznie, płatne do rak matki dzieci do 10 tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. (wyrok Sądu Okręgowego dla Warszawy- Pragi z dnia 28.11.2007 r., sygn. II C 923/07 k.83)

K. P. (1) posiada wykształcenie średnie techniczne, jest technikiem elektronikiem, jest zarejestrowany jako bezrobotny (zaświadczenie k. 7). W 2007 roku pracował uzyskując dochód ok. 5000 zł, spłacał kredyt w kwocie 1500 zł, ponosił koszty mieszkaniowe w kwocie 1000 zł (k. 80, akta Sądu Okręgowego Warszawa Praga) . Po rozwiązaniu stosunku pracy do 2010 roku był właścicielem firmy, salonu fryzjersko-kosmetycznego. Salon prowadzony był na w ramach franchisingu na czas określony. Franchisingodawca wypowiedział umowę w trybie natychmiastowym ze względu na zaległości finansowe. Następnie powód pozostawał bezrobotny od lutego 2011 roku. W październiku 2013 r. podjął próbę prowadzenia działalności gospodarczej. Z powodu nie opłacania przez pozwanego składek ZUS doszło do zadłużenia (decyzja ZUS k. 8). K. P. (1) podejmował pracę jako doradca finansowy, ale to mu się nie powiodło. Powód posiada uprawnienia do pływania po śródlądzie w Polsce. Powód mieszka w Z. w domu, który jest współwłasnością z byłą żoną o powierzchni 313 mkw. Nieruchomość ta jest wystawiona na sprzedaż za cenę 900 000 zł. Od trzech lat zgłosiła się jedna osoba zainteresowana, jednak do kupna nie doszło. Nieruchomość jest obciążona kredytem w wysokości 200 000 zł. Od 2006 roku do połowy 2012 roku powód samodzielnie spłacał kredyt. K. P. (1) ponosi koszty utrzymania domu, są to ogrzewanie, energia elektryczna ok 100 zł, woda ok. 40 zł, opłata roczna z tytułu podatku gruntowego, podatku od nieruchomości ok 300 zł (zeznania powoda k. 110). Ojciec I. P. opłaca natomiast należności za gaz w tym domu mimo iż tam nie mieszka. K. P. (1) posiadał mieszkanie w W., które sprzedał w połowie w 2011 roku za kwotę 417 000 zł. Twierdzi, że pieniądze te częściowo przeznaczył na wykończenie domu, częściowo na bieżące potrzeby i spłatę alimentów.

K. P. (1) jest uzależniony od alkoholu, leczyl się odwykowo (historia choroby k. 252-256). Obecnie twierdzi, że nie pije alkoholu. Cierpi na zaburzenia depresyjne nawracające, powinien być pod systematyczną opieką lekarską. Obecnie jego stan psychiczny jest wyrównany i nie stanowi przeciwwskazań do podjęcia pracy zarobkowej. Jedyne istnieje potrzeba zachowania ostrożności przy prowadzeniu pojazdów mechanicznych (k.266-270, opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 28.04.2005 r. sporządzona przez biegłą psychiatrę I. K.).

Nie podejmuje pracy, ponieważ uważa, że jedyną pracą, która pozwoli zaspokoić obowiązek alimentacyjny będzie zatrudnienie za kwotę ok. 6 000 zł. Jak twierdzi może podjąć pracę w sklepie i zarobić 2 000 zł, jednak nie pozwoli mu to na spłatę alimentów oraz utrzymanie samego siebie. W związku z brakiem płatności alimentów przez K. P. (1) sprawa została skierowana do komornika, który zajął auto powoda. Z sumy, która została uzyskana ze sprzedaży auta wypłacane są alimenty dla małoletnich dzieci powoda. Matka powoda mieszka w trzypokojowym mieszkaniu, ale ten ze względów osobistych nie chce z nią zamieszkać, co

Oprócz małoletnich pozwanych jest ojcem M. M. urodzonego w dn. (...) roku, na którego ma zasądzone alimenty w kwocie 650 zł.

I. P., lat 42, była w związku małżeńskim z powodem. Pracuje jako psycholog szkolny, uzyskując dochód w kwocie 2038,68 zł netto miesięcznie (zaświadczenie k 136). Ma możliwość uzyskania dodatkowego dochodu pracując w niepublicznej poradni, jednak są to kwoty rzędu od 100 do 200 zł miesięcznie. Mieszka z dziećmi u swojej matki. W mieszkaniu zamieszkuje również jej babka macierzysta. Dom, którego jest współwłaścicielką wraz z byłym mężem został darowany przez jej ojca. K. P. (1) miał przeznaczyć kwotę, którą otrzymał w spadku na remont tego domu. Jednakże kwota ta została przeznaczona na działalność gospodarczą- salon fryzjersko-kosmetyczny. I. P. uważa, że aby sprzedać dom należy obniżyć cenę, gdyż za aktualną kwotę nie ma osoby chętnej by go kupić. Aktualnie na niej ciąży obowiązek spłaty kredytu, który do połowy 2012 spłacał K. P. (1). Rata kredytu dotychczas wynosiła 820 zł, a od lipca 1380 zł.

K. P. (2), ur. (...) urodziła się już po rozwodzie I. P. i K. P. (1). Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2011 r., sygn. VI RC 192/11 tutejszy Sąd umorzył postępowanie w sprawie o alimenty wobec zawarcia ugody przez I. P. i K. P.

(1). Zgodnie z ugodą K. P. (1) zgodził się łożyć na utrzymanie małoletniej K. P. (2) tytułem alimentów kwoty 300 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka I. P. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami, w przypadku uchybienia terminowej płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 1.09.2011 r. Wówczas miesięczny koszt utrzymania małoletniej został oceniony przez matkę na kwotę 1417 zł miesięcznie. Obecnie koszty te wynoszą 1468 zł miesięcznie.

Koszty ponoszone na utrzymanie małoletnich A. P.ur. (...)i małoletniego S. P.ur. (...)podczas postępowania rozwodowego zostały ocenione przez przedstawicielkę ustawową na kwotę 3 307 zł i obejmowały wyżywienie, ubrania, leczenie, wydatki na higienę zabawki, rozrywkę i koszty opiekunki, ponieważ wówczas I. P.podjęła pracę zarobkową i nie mogła zajmować się dziećmi (tabela przedstawiająca wydatki, akta Sądu Okręgowego Warszawa – Praga, sygn. II C 923/07, k5-6). Sąd Okręgowy ustalił alimenty na kwotę od 700 zł na rzecz A. P.i 600 zł na rzecz S. P., mimo iż przedstawicielka wносиła początkowo o kwotę po 850 zł na każdego małoletniego, ale przystała na propozycję K. P. (1)i wyraziła zgodę na alimenty w obecnej wysokości. Obecnie koszty utrzymania małoletnich wynoszą 1465, zł na A. P.i podobnie przedstawiają się koszty utrzymania małoletniego S. P.zatem w sumie jest to ok. 3000 zł. miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych I. P.(k. 111-114, k. 291-292), powoda K. P. (1)(k. 109-111, k. 290-291), dowód z akt Sądu Okręgowego Warszawa Praga w W., II Wydział Cywilny Odwoławczy, sygnatura akt II C 923/07, akt tutejszego Sądu, sygn. VI RC 192/11 oraz dokumentów dołączonych do akt.

Sąd dał wiarę złożonym do akt sprawy dokumentom urzędowym, bowiem zostały one sporządzone przez powołane organy i w zakresie ich kompetencji oraz dokumentom prywatnym uwzględniając, że stanowią one jedynie dowód tego,

że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte. Jakkolwiek niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to,

by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dokumentów nie kwestionowały.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa.

Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeżeli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił zarobki i dochody były większe, a istniejące warunki społeczno- gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (wyrok SN z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, post. SA w W. z dnia 26 marca 2013 r., VI Acz 590/13, nie publ.).

Jak podkreśla się w doktrynie rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, wymaga, porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Od wyroku zasądzającego alimenty dla małoletnich synów powoda minęło 7 lat, natomiast od ustalenia alimentów na małoletnią K. P. (2) prawie 4 lata. Wydatki na utrzymanie małoletnich przedstawione w postępowaniu w sprawie o rozwód nie były oceniane przez Sąd Okręgowy pod względem ich wysokości, gdyż strony doszły do porozumienia co do kwoty alimentów. Propozycja K. P. (1) została zaakceptowana przez I. P., mimo iż początkowo domagała się wyższych kwot. Kwoty 700 zł na rzecz małoletniego A. i 600 zł na rzecz małoletniego S. nie są kwotami wygórowanymi. Pozwalają one na zaspokojenie jedynie niewielu z potrzeb dzieci, które wskazuje matka. Zdaniem Sądu na samo wyżywienie chłopca w tym wieku potrzeba kwoty ok. 500 zł. Pozostają wydatki szkolne, na odzież, wakacje, środki czystości. Alimenty zasądzone na małoletnią K. P. (2) w kwocie 300 zł są kwotą symboliczną, w niewielkim stopniu zaspakajającą jej potrzeby. Ponadto ojciec nie sprawuje osobistej opieki nad dziećmi, zatem nie realizuje w ten sposób swojego obowiązku. Aktualne wydatki przedstawione na małoletnich nie budzą większych wątpliwości Sądu. Dzieci dorastają i zwiększają się ich potrzeby, konieczny jest zakup nowych ubrań, z każdym rokiem szkolnym należy zaopatrzyć je w książki i przybory. I. P. nie jest w stanie ze swoich dochodów zapewnić dzieciom bytu. Dodatkowo sama spłaca kredyt, który wspólnie z byłym mężem zaciągnęli na dom w Z.. Po odliczeniu od jej zarobków w kwocie 2038, zł kredytu w kwocie 1380, zł na comiesięczne utrzymanie pozostaje 658, zł. Nie jest to suma, która mogłaby zaspokoić potrzeby czteroosobowej rodziny. Dzięki temu, że mieszka wraz z matką i babką, które partycypują w utrzymaniu mieszkania oraz z pomocą rodziny udaje jej się utrzymać siebie i dzieci.

Powód poprzednio był osobą pracującą, jego zarobki kształtowały się na poziomie ok. 5 000 zł. Zdaniem Sądu jego możliwości zarobkowe nie zmieniły się. Powód nie udowodnił, aby jego stan psychiczny uniemożliwiał mu wykonywanie pracy, bowiem biegła lekarz psychiatra stwierdziła, że może on wykonywać nadal pracę, mając jedynie na względzie ostrożne obsługiwanie pojazdów mechanicznych.

W ocenie Sądu powód jest bezrobotny bowiem z powodu własnej wygody nie chce pracować zarobkowo, podobnie jak nie chce mieszkać ze swoją matką i uzyskiwać dochody z wynajmu 300 metrowego domu. Tak duży dom nie jest powodowi potrzebny, powinien zostać sprzedany skoro rozwiedzionych małżonków nie stać na utrzymywanie tego domu oraz licznej rodziny. K. P. (1) sprzedał mieszkanie i powinien jeszcze posiadać z tego tytułu środki. Zdaniem Sądu jego możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalają mu na płacenie dotychczas zasądzonych alimentów nawet uwzględniając fakt iż urodziło mu się jeszcze jedno dziecko. Ten fakt tym bardziej powinien motywować powoda do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.